

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Το αύριο δεν είναι πια αδιαπέραστο πέπλο

Πριν από την κατάρρευση της ιδέας της προόδου, το αύριο ήταν πάντα φωτεινό, ανακουφιστικά καλύτερο από το παρόν, μια εποχή πρωτόγνωρων επιτευγμάτων και θαυμάτων. Η κατάρρευση των μεγάλων αφηγήσεων για το μέλλον, οι ολοκληρωτισμοί του 20ού αιώνα και η ανάδυση σοβαρών παγκόσμιων απειλών ύψωσαν μαύρο τείχος στο αύριο, δίνοντας θέση μόνο στα ατομικά οράματα, συρρίκνωσαν όλες τις προσδοκίες στο τώρα. Όμως, η τελευταία κρίση κατάφερε ένα απροσδόκητο πλήγμα στο παρόν και στη λατρεία του, θυμίζοντας ότι το μέλλον νοηματοδοτεί κάθε μας πράξη, η απαλοιφή του σημαίνει και απαλοιφή όλης της παρελθούσας ανθρώπινης εμπειρίας.

Σε έρευνα του Pew Research Center, περίπου χίλιοι ειδικοί, πρωτοπόροι στην έρευνα και στην καινοτομία, ηγετικές φυσιογνωμίες στην πολιτική και στην οικονομία, ακτιβιστές, σκιαγράφησαν την κανονικότητα του 2025, συμφωνώντας ότι θα είναι περισσότερο τεχνολογική. Το 47% δήλωσε ότι η ζωή θα είναι χειρότερη για τους περισσότερους ανθρώπους. Δίνοντας στο μέλλον το βάρος της σημερινής πραγματικότητας, προέβλεψαν ότι θα έχουν αυξηθεί οι κοινωνικές και φυλετικές ανισότητες, η μαζική επιτήρηση για λόγους ασφαλείας, οι ανελευθερίες, ο αυταρχισμός, αλλά και το ψηφιακό έγκλημα, η ανεξέλεγκτη παραπληροφόρηση, η ψηφιακή προπαγάνδα, η κοινωνική πόλωση, η ρητορική μίσους, οι διενέξεις κρατών. Θα έχει περιοριστεί η δυνατότητα ορθολογικής συζήτησης και χάραξης πολιτικής βάσει τεκμηρίων. Θα έχουν χαθεί θέσεις εργασίας λόγω αυτοματισμού, και μαζί μέρος της ψυχικής υγείας και της κοινωνικής συνοχής.

Το 39% δήλωσε, αντιθέτως, πως το 2025 η ζωή θα είναι καλύτερη για τους περισσότερους ανθρώπους, πιο εύκολη σε έναν τηλε-κόσμο με νέα όπλα κατά αναδυόμενων απειλών, με έξυπνες πόλεις, έξυπνες υπηρεσίες, ασφαλέστερα συστήματα, που θα αναδιατάξουν τα πρότυπα και τους χώρους εργασίας, θα βελτιώσουν την υγειονομική περιθάλψη, την κοινωνική συμβίωση, την οικογενειακή ζωή, θα εξασφαλίσουν καθαρότερο περιβάλλον και υψηλότερη ποιότητα ζωής. Οι κρίσεις ενισχύουν την ενσυναίσθηση εμπρός στα κοινά δεινά, τη θετική κοινωνική απόκριση, είπαν. Ο φόβος γίνεται ένα ανθρώπινο αντανάκλαστικό, ακίνδυνο για την εξάσκηση των πράξεων.

Πάντως, όπως αφηγείται η Ιστορία, δεν επιβεβαιώθηκαν ούτε οι μεγάλοι φόβοι ούτε οι υψηλές προσδοκίες που έτρεφαν οι άνθρωποι ανά τους αιώνες. Προβλέψεις που αναστάτωναν γενιές δεν επαληθεύτηκαν ποτέ.

Όμως το παρόν δεν μας αποτρέπει πια να φανταστούμε το μέλλον, το αντίστροφο. Το αύριο, από αδιαπέραστο πέπλο, γίνεται και πάλι πεδίο εκκόλαψης* προσδοκιών.

Σωρεύουμε δυνάμεις ενάντια στα μελλοντικά ερείπια. Επιμένουμε στην ανάσα της προσμονής, νιώθουμε ήδη τον αέρα της απαντοχής** να καίει τα χείλη μας. Άλλωστε, τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;

* εκκόλαψη: (μτφ) η πλήρης διαμόρφωση και εμφάνιση υπό την επίδραση ορισμένου περιβάλλοντος

** απαντοχή: το να περιμένει κανείς να συμβεί κάτι, η ελπίδα, η προσδοκία ευνοϊκής εξέλιξης

Διασκευή από τον ημερήσιο Τύπο (21-03-2021)

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Τι περιμένουν τελικά από τις σπουδές τους, ποιες οι σκέψεις, οι επιθυμίες, τα όνειρα και οι απόψεις τελειοφοίτων; «Όταν με ρωτούν με τι θέλω να ασχοληθώ, δεν έχω ποτέ κάποιο συγκεκριμένο επάγγελμα στο μυαλό μου. Θέλω μια δουλειά δημιουργική, ένα εργασιακό περιβάλλον που θα μου επιτρέπει να εξελίσσομαι ως άνθρωπος, να ταξιδεύω, να διευρύνω τους ορίζοντές μου, να υπερασπίζομαι τα δικαιώματα όλων των πλασμάτων και να βάλω και εγώ το λιθαράκι μου στη δόμηση μιας κοινωνίας ισότητας» λέει η Τάνια από το 1ο Γενικό Λύκειο Χανίων. «Από τη μια πλευρά θα ήθελα να αφήσω τη ζωή μου να με οδηγήσει και από την άλλη, ζώντας σε μια χώρα χωρίς σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση, τίποτα δεν είναι βέβαιο. Θα ήθελα να έχω την ευκαιρία να ασχοληθώ πραγματικά με την έρευνα και να ταξιδέψω στο εξωτερικό, όχι για μόνιμη εγκατάσταση. Θα ήθελα να προσφέρω μέσα από το επάγγελμά μου στην κοινωνία, να ξεπληρώσω όλα αυτά που μου πρόσφερε η Ελλάδα, όσο πληγωμένη και αν είναι, και οι άνθρωποι που με μεγάλωσαν και με δίδαξαν» επισημαίνει η Αντωνία.

Όσο για τον επαγγελματικό προσανατολισμό, λέει ο Σπύρος «πρέπει να είναι αναπόσπαστο κομμάτι της σχολικής πορείας, και μάλιστα θα πρέπει να εντάσσεται στο σχολικό πρόγραμμα από το Γυμνάσιο. Όσον αφορά την κοινωνία, το πρόβλημα που παρουσιάζεται λόγω του ελλιπούς επαγγελματικού προσανατολισμού είναι η προτίμηση δημοφιλών επαγγελμάτων και η αδιαφορία προς τα υπόλοιπα. Οι περισσότεροι μαθητές ακολουθούν την πεπατημένη, με αποτέλεσμα τον κορεσμό ορισμένων επαγγελμάτων και την αύξηση της ανεργίας». Ενώ η Αλεξάνδρα συνεχίζει λέγοντας ότι «ως τελειόφοιτοι, βλέποντας την αδυναμία ένταξης στην ελληνική αγορά εργασίας, νιώθουμε εγκλωβισμένοι σε μια χώρα επαγγελματικά υπανάπτυκτη, καθώς τα ποσοστά ανεργίας αυξάνονται και η ανάγκη για επιβίωση υπερβαίνει την ικανοποίηση προσδοκιών και ονείρων. Η αγορά εργασίας σε μεγάλο ποσοστό δεν προσφέρει επαγγελματική ανέλιξη, καταπιέζει τις ανεξάρτητες επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες. Λόγω της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας, πολλοί νέοι καταλήγουν να συμβιβάζονται με μη επιθυμητές θέσεις εργασίας ή να καταφεύγουν σε άλλες χώρες με περισσότερες επαγγελματικές ευκαιρίες».

Διασκευή από τον ημερήσιο Τύπο (24-05-2021)

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

Στον Σείριο*

Στον Σείριο υπάρχουνε παιδιά
ποτέ δε βάλαν έγνοια στην καρδιά
δεν είδανε πολέμους και θανάτους
και πάνω απ' τη γαλάζια τους ποδιά
φοράν τις Κυριακές τα γιορτινά τους.

Τις νύχτες που κοιτάν τον ουρανό
έν' άστρο σα φτερό θαλασσινό
παράξενα παιδεύει το μυαλό τους
τους φαίνεται καράβι μακρινό
και πάνε και ρωτάν τον δάσκαλό τους.

Αυτή, τους λέει, παιδιά μου είναι η γη,
του σύμπαντος αρρώστια και πληγή:
εκεί τραγούδια λένε, γράφουν στίχους,
κι ακούραστοι του ονείρου κυνηγοί
κεντάνε με συνθήματα τους τοίχους.

Στον Σείριο δακρύσαν τα παιδιά
και βάλαν από εκείνη τη βραδιά
μιαν έγνοια στη μικρούλα τους καρδιά.

* Σείριος: το όνομα ενός φωτεινού αστεριού

Νίκος Γκάτσος, *Κείμενα της νεώτερης λογοτεχνίας (και απόψεις για την ποίηση)*, Γ. Σπανός κ.ά, 1987

Θέμα Α

A1. Να αποδώσετε περιληπτικά το περιεχόμενο της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 2 «Όσο για τον επαγγελματικό προσανατολισμό... με περισσότερες επαγγελματικές ευκαιρίες» (60-70 λέξεις).

Μονάδες 15

Θέμα Β

B1. Να επαληθεύσετε ή να διαψεύσετε, με βάση το Κείμενο 1, τις παρακάτω περιόδους λόγου, γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο, τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος**:

α. Προτού αμφισβητηθεί η έννοια της προόδου, οι άνθρωποι έβλεπαν με αισιοδοξία το μέλλον.

β. Κατά την τελευταία κρίση, κλονίστηκε η πίστη στο παρόν.

γ. Σύμφωνα με την έρευνα, το 47% δήλωσε ότι στο μέλλον θα μειωθεί η ανεξέλεγκτη παραπληροφόρηση.

δ. Δεν επαληθεύτηκαν ποτέ ιστορικά τα πολύ απαισιόδοξα ή τα πολύ αισιόδοξα σενάρια για την πορεία του ανθρώπου.

ε. Το παρόν δε ν μας επιτρέπει πλέον να οραματιστούμε το μέλλον.

Μονάδες 10

B2. α. Να γράψετε δύο τίτλους που να αποδίδουν το περιεχόμενο του Κειμένου 2, έναν με κυριολεκτική κι έναν με μεταφορική χρήση της γλώσσας (μονάδες 8).

β. Τι επιδιώκεται με τη χρήση στατιστικών στοιχείων στο Κείμενο 1 (μονάδες 3) και τι με την εκτεταμένη χρήση μαρτυριών στο Κείμενο 2 (μονάδες 4);

Μονάδες 15

B3. Πρόθεση της συντάκτριας του Κειμένου 1, στην τελευταία παράγραφο «Όμως το παρόν... μπορούμε να κάνουμε;», είναι να ευαισθητοποιήσει τους/τις αναγνώστες/αναγνώστριες. Να αναφέρετε τρεις (3) διαφορετικές γλωσσικές επιλογές με τις οποίες επιτυγχάνει τον στόχο της, παραθέτοντας τα αντίστοιχα χωρία (μονάδες 6), και να εξηγήσετε τη λειτουργία της καθεμιάς από αυτές στο κείμενο (μονάδες 9).

Μονάδες 15

Θέμα Γ

Γ1. Γιατί, κατά τη γνώμη σας,
«Στον Σείριο δακρύσαν τα παιδιά
και βάλαν από εκείνη τη βραδιά
μιαν έγνοια στη μικρούλα τους καρδιά.»;

Να απαντήσετε, αξιοποιώντας τρεις (3) διαφορετικούς κειμενικούς δείκτες του ποιήματος.

Θα ήσαστε ικανοποιημένοι/ες ή δυσαρεστημένοι/ες, αν ζούσατε, όπως τα παιδιά στον Σείριο και γιατί;

(150-200 λέξεις)

Μονάδες 15

Θέμα Δ

Δ1. Σε μια νεανική ιστοσελίδα δημοσιεύονται τα Κείμενα 1 και 2 και καλείσαι, αφού τα μελετήσεις, να απαντήσεις με ένα άρθρο (350-400 λέξεις), στην ίδια ιστοσελίδα, στα παρακάτω ερωτήματα:

α) Με ποια εφόδια πιστεύεις ότι θα μπορέσεις να αντιμετωπίσεις τον κόσμο στην περίπτωση που επιβεβαιωθούν οι ανησυχίες που περιγράφονται στην παράγραφο 2 του Κειμένου 1;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- A1.** Στο απόσπασμα ο συντάκτης παραθέτει τους προβληματισμούς δύο τελειόφοιτων για τον επαγγελματικό προσανατολισμό, καθώς και τις προοπτικές για επαγγελματική αποκατάσταση στη χώρα. Σύμφωνα με τον πρώτο, ο επαγγελματικός προσανατολισμός πρέπει να λάβει σημαντική θέση στην εκπαίδευση, καθώς λόγω της ανεπάρκειάς του, οι νέοι προβαίνουν σε λανθασμένη επιλογή επαγγέλματος εξωθούμενοι στην ανεργία. Στη δεύτερη τοποθέτηση εκφράζεται η δυσχερής κατάσταση στην ελληνική οικονομία και την αγορά εργασίας, που περιορίζει σε επιλογές εργαζόμενους, εργοδότες και αυτοαπασχολούμενους. Έτσι, οι νέοι είτε συμβιβάζονται είτε μεταναστεύουν.
- B1.** α) Σωστό
β) Σωστό
γ) Λάθος
δ) Σωστό
ε) Λάθος
- B2.** α) Τίτλος (κυριολεξία):
Οι προβληματισμοί των νέων σχετικά με την επιλογή επαγγέλματος
Τίτλος (μεταφορά):
Επαγγελματικές προσδοκίες... ρεαλισμός ή ουτοπία;
- β) Στο κείμενο 1 παρατίθενται στατιστικά στοιχεία ως τεκμήρια, γεγονός που παραπέμπει στην επίκληση στη λογική ως τρόπο πειθούς. (Κείμενο 1: 2^η παράγραφος, «Σε έρευνα του Pew Research Center... ανθρώπους», «Το 39%... ποιότητα ζωής», 3^η παράγραφος). Τα στατιστικά στοιχεία χρησιμοποιούνται από τον πομπό, ώστε να τεκμηριώσει τις απόψεις του σχετικά με την νέα πραγματικότητα του 2025 και να ενισχύσει την αξιοπιστία του λόγου του. Επίσης, στο Κείμενο 2 καταγράφονται τέσσερις μαρτυρίες τελειόφοιτων που αφορούν τους επαγγελματικούς τους προβληματισμούς. Οι μαρτυρίες αποδίδουν με παραστατικότητα και ρεαλισμό την υπάρχουσα πραγματικότητα σχετικά με την επαγγελματική σταδιοδρομία των νέων. Με τη χρήση μαρτυριών ο πομπός καθιστά το μήνυμά του πειστικό, σαφές και εύληπτο στους αναγνώστες.
- B3.** Στην τελευταία παράγραφο του κειμένου 1, η συντάκτρια προκειμένου να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες της, χρησιμοποιεί:
- 1) α' πληθυντικό πρόσωπο και την προσωπική αντωνυμία «μας» («φανταστούμε», «σωρεύουμε», «επιμένουμε», «νιώθουμε», «μπορούμε», «κάνουμε»). Με αυτό δηλώνεται καθολικότητα και συλλογικότητα στη δράση. Εκφράζεται η εμπειρία της συντάκτριας, η οποία δεν είναι προσωπική, αλλά συλλογική. Δημιουργεί άμεσο και οικείο ύφος.
 - 2) Χρήση μεταφορικού – εικονοπλαστικού λόγου («αδιαπέραστο πέπλο», «πεδίο εκκόλαψης προσδοκιών», «ανάσα προσμονής», «αέρα απαντοχής», «καίει τα χείλη»). Με τη χρήση μεταφορών δίνεται ζωντάνια και παραστατικότητα στο λόγο, και εικονοποιούνται αφηρημένες έννοιες, λαμβάνοντας νέα διάσταση.
 - 3) Χρήση ρητορικής ερώτησης («Άλλωστε, τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;»). Η επιλογή αυτή έχει σκοπό να προβληματίσει τον δέκτη, να κεντρίσει το ενδιαφέρον και την προσοχή του, συγκινώντας τον και ενεργοποιώντας τον να δράσει αποτελεσματικά για το μέλλον.
- Γ1.** Στο ποίημα γίνεται νύξη στα μείζονα κοινωνικά προβλήματα που ταλανίζουν τον σύγχρονο κόσμο, προκειμένου να αναδειχθεί η ανάγκη υπέρβασής τους μέσα από τη θεμελίωση μιας δικαιότερης κοινωνίας. Ο Ν. Γκάτσος αξιοποιώντας τις εκφραστικές επιλογές του υπερρεαλισμού πλάθει ένα ποιητικό σύμπαν ονειρικό, παραμυθιακό. Στον Σείριο τα παιδιά, κατεξοχήν σύμβολο της αθωότητας, αλλά και του μέλλοντος, της προοπτικής, «ποτέ δεν έβαλαν έγνοια στην καρδιά τους», ζώντας μια κατάσταση ευδαιμονίας. Η ξεγνοιασιά αυτή αισθητοποιείται ακόμα πιο παραστατικά με την εικόνα «πάνω από τη γαλάζια τους ποδιά/φοράν τις Κυριακές τα γιορτινά τους». Την ανεμελιά τους έρχεται να διαταράξει η αντίθετη εικόνα της Γης, αυτό το μακρινό αστέρι που κοιτούν κάθε βράδυ στον ουρανό. Ρωτώντας την δασκάλα τους τα παιδιά μαθαίνουν ότι η Γη είναι «του σύμπαντος αρρώστια και πληγή». Ο ευθύς λόγος σε αυτό το σημείο καθιστά το ύφος πιο παραστατικό και η λιτή μεταφορά συμπυκνώνει δυναμικά όλη την κοινωνική κριτική του ποιητή. Τα προβλήματα που μαστίζουν τον πλανήτη μας, προβλήματα, όπως αυτό των πολέμων, της φτώχειας, των κοινωνικών ανισοτήτων και του ρατσισμού, είναι τόσο οξυμένα που τον έχουν μετατρέψει σε πληγή και μάλιστα ορατή στα πέρατα του σύμπαντος. Την ίδια στιγμή υπάρχουν και εκείνοι που αγωνίζονται με όσα μέσα έχουν στη διάθεσή τους διεκδικώντας το όνειρο μιας δικαιότερης κοινωνίας («εκεί τραγουδάνε... τους τοίχους»). Η αποκάλυψη αυτή έρχεται να συγκλονίσει τα παιδιά τα οποία, βγαίνοντας από την κατάσταση της αθωότητας, έβαλαν έκτοτε «μια έγνοια στην μικρούλα τους καρδιά».
- Ο Σείριος στο ποίημα παίρνει τις διαστάσεις μιας ουτοπίας. Τα παιδιά ζουν ανέμελα απολαμβάνοντας την ξεγνοιασιά που θα έπρεπε να διακρίνει την παιδική ηλικία. Ποιος άνθρωπος δεν θα ήταν ικανοποιημένος ζώντας μέσα σε τέτοιες συνθήκες, απαλλαγμένος από προβλήματα και απολαμβάνοντας την ευδαιμονία που μόνο η παιδεία και ο ελεύθερος χρόνος μπορούν να προσφέρουν;

Λαμβάνοντας αφορμή από κάποια άρθρα που δημοσιεύθηκαν στην παρούσα ιστοσελίδα, τα οποία πραγματεύονταν ανησυχίες για ένα δυσοίωνα μέλλον αλλά και όνειρα, ελπίδες και αγωνίες πολλών σημερινών νέων, θα διατυπωθούν παρακάτω απαραίτητα εφόδια, με τα οποία σύμφωνα με την προσωπική μου εκτίμηση μπορούν να αντιμετωπιστούν οι αντίξοες αυτές καταστάσεις αλλά και έμπρακτες ενέργειες, με τις οποίες όλοι εμείς οι νέοι μπορούμε να προετοιμάσουμε και να οικοδομήσουμε ένα ευοίωνα μέλλον.

Ειδικότερα, ως προς τα εφόδια με τα οποία μπορούμε ως νέοι να αντιμετωπίσουμε ενδεχόμενες αντίξοες καταστάσεις που περιγράφονται στο πρώτο άρθρο, απαιτείται:

α)

- Σε ηθικό επίπεδο: σφυρηλάτηση μιας ουσιαστικής ανθρωπιστικής παιδείας στο πλαίσιο της οποίας θα ανθοφορήσουν ηθικές αρχές και αξίες, όπως ο σεβασμός, η ανεκτικότητα, η ενσυναίθηση, ο αλτρουισμός, η φιλαλληλία, το αίσθημα δικαιοσύνης και ισότητας και άλλες ανθρωπιστικές αρχές, με σκοπό να αμβλυνθούν οι φυλετικές και κοινωνικές διακρίσεις και ανισότητες, ο αυταρχισμός, οι ανελευθερίες, η κοινωνική πόλωση, η ρητορική του μίσους κλπ.
- Σε πνευματικό επίπεδο: κοινωνική και πολιτική αγωγή παράλληλα με μια σφαιρική πνευματική καλλιέργεια, η οποία θα συμβάλλει στην όξυνση της φαντασίας, της κριτικής σκέψης, της συνθετικής και αφαιρετικής ικανότητας σε πλαίσιο πνευματικής ελευθερίας, ώστε οι νέοι να είναι σε θέση να αποκρούσουν τις φανατικές πεποιθήσεις που οδηγούν στην πόλωση, την διαδικτυακή και ευρύτερη προπαγάνδα, την παραπληροφόρηση.
- Σε κοινωνικό επίπεδο: ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων, όπως το ομαδικό πνεύμα, η συνεργασία, η υπευθυνότητα, η αλληλεγγύη, ώστε να μπορούν από κοινού να υπερβούν κάθε ανάχωμα που θα παρουσιαστεί στην πορεία της ζωής τους με πρόσημο την κοινωνική ευθύνη.
- Σε ψυχικό επίπεδο: εμφύσηση και καλλιέργεια ψυχικών εφοδίων, όπως το θάρρος, η τόλμη, η γενναιότητα, η ελπίδα, η αισιοδοξία, η καρτερικότητα, η στωικότητα, η μαχητικότητα, η αγωνιστικότητα, ώστε να είναι σε θέση να υπερνικήσουν μελλοντικά εμπόδια και δυσκολίες σε ποικίλους επαγγελματικούς (ανεργία) κοινωνικοπολιτικούς τομείς.
- Αναγκαίο, επίσης, το νεωτεριστικό, ρηξικέλευθο και ανανεωτικό πνεύμα των νέων, που θα λειτουργήσει ως αντιστάθμισμα σε κάθε παραδοσιακή αξία και αυθεντία που κρατά την κοινωνία στάσιμη σε δογματικές αγκυλώσεις και εμμονικές πεποιθήσεις και πρακτικές (ρητορική του μίσους, κοινωνική πόλωση κλπ)
- Απαραίτητες, επιπροσθέτως, η φειδώ, η εγκράτεια και η επιφυλακτικότητα, ώστε να μπορούν να προστατευθούν από το ψηφιακό έγκλημα (υποκλοπή προσωπικών δεδομένων στο διαδίκτυο κλπ), μην αναρτώντας αφειδώς προσωπικά δεδομένα και πληροφορίες στον κυβερνοχώρο.
- Σε πρακτικό επίπεδο, τέλος, οι νέοι θα ήταν ωφέλιμο να διαθέτουν τυπικά προσόντα που άπτονται της τεχνολογικής εποχής μας, για να είναι απαραίτητοι και να μην παραγκωνιστούν εργασιακά λόγω του αυτοματισμού που κυριαρχεί και αντικαθιστά τα ανθρώπινα χέρια.

Τα παραπάνω εφόδια μπορούν να εμπνεύσουν εμάς τους νέους και να μας προτρέψουν σε έμπρακτες δράσεις με όραμα έναν καλύτερο κόσμο. Αναλυτικότερα:

β)

- Έμπρακτη συμμετοχή στα κοινά (πολιτική και κοινωνική ζωή, υπεράσπιση δικαιωμάτων) παράλληλα με την επιδίωξη συνεχούς ενημέρωσης και πληροφόρησης .
- Διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων και καλλιτεχνικών δρωμένων (θεατρικές παραστάσεις, μουσικές και λογοτεχνικές εκδηλώσεις, προβολή ταινιών κλπ) με σκοπό την ανάδειξη καίριων, πανανθρώπινων προβλημάτων, την προαγωγή ανθρωπιστικών αξιών (αγάπη, ισότητα, ελευθερία, ειρήνη, αλληλεγγύη, ανεκτικότητα, σεβασμός) και την ευαισθητοποίηση του κοινού.
- Διοργάνωση ή συμμετοχή σε εθελοντικές δράσεις (ανθρωπιστικές, περιβαλλοντικές, διεθνείς, πολιτιστικές κλπ).
- Αξιοποίηση του διαδικτύου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για δημοσίευση άρθρων, κειμένων διαμαρτυρίας και διοργάνωση πορειών μέσα από τα οποία θα στηλιτεύονται φαινόμενα αυθαιρεσιών και καταπάτησης δικαιωμάτων, και θα ασκείται πίεση σε κρατικούς, παγκόσμιους και τοπικούς οργανισμούς και φορείς για άμεση ανάληψη μέτρων.
- Ανάληψη πρωτοβουλιών για κοινωνικό διάλογο με τη βοήθεια των νέων τεχνολογιών, με στόχο την ανάδειξη της αξίας του και την ενίσχυση της ελεύθερης έκφρασης και του κοινωνικού προβληματισμού για τοπικά και παγκόσμια θέματα.
- Διοργάνωση ημερίδων και ομιλιών με πρόσκληση ειδικών, επιστημόνων, διανοουμένων και απλών ανθρώπων, οι οποίοι μέσα από την παρουσίαση επιστημονικών δεδομένων και προσωπικών μαρτυριών θα προβάλλουν, θα αναδείξουν τα κακώς κείμενα και θα προτρέψουν σε δράση.
- Υιοθέτηση οικολογικών συνηθειών στην καθημερινότητα και πρακτικών φιλικών προς το περιβάλλον (ανακύκλωση, εξοικονόμηση ενέργειας κλπ)

Με βάση τα παραπάνω, συνάγεται αβίαστα, ότι εμείς οι νέοι εμφορούμενοι από ένα ανανεωτικό πνεύμα αλλά και από ηθικοπνευματικά, κοινωνικά και ψυχικά εφόδια μπορούμε να προβούμε σε έμπρακτες ενέργειες με σκοπό την ανασύσταση του σαθρού, για πολλούς, κοινωνικού οικοδομήματος, με στόχο μια ανθηρή και ακμαία ανθρώπινη κοινωνία, όπου η ανθρωπιά και η αλληλεγγύη δε θα αποτελούν απλώς αφηρημένες έννοιες.

Επιμέλεια:

**Κόρκακα Σάνδη • Δασκαλάκη Ιωάννα • Μακρυγιαννάκη Κατερίνα • Μανδαλάκη Στέλλα
• Χρονάκη Κατερίνα • Ξυδάκης Μύρων • Φαρσάρη Ελένη • Πιταροκοίλη Μαρία
Παπαδάκη Σοφία • Ξυδακή Κατερίνα**